

Sygn. akt III Kp 1004/09

Postanowienie o przedłużeniu tymczasowego aresztowania

Dnia 17 września 2009 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Lidia Hojeńska

Protokolant: Edyta Makowska

Prokurator Prokuratury Apelacyjnej Mariusz Grzegorowski

po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej we Wrocławiu z dnia 7 września 2009 roku, sygn. akt Ap V Ds. 35/09 o przedłużenie tymczasowego aresztowania wobec **R. Ś.** – na zasadzie art. 263 § 2 k.p.k. w zw. z art. 249 § 1 k.p.k. i art. 258 § 1 i § 2 k.p.k.

postanawia

przedłużyć do dnia **22 grudnia 2009 roku**, tymczasowe aresztowanie zastosowane postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieście z dnia 24 czerwca 2009 roku, sygn. akt II Kp 703/09 wobec **R. Ś.**, syna L. i A. z domu B., urodzonego (...) w P. podejrzanego o to, że:

I. w 2004 roku w W. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez A. G., w skład której wchodził R. K. i inne osoby, zajmującej się nabywaniem i wprowadzaniem do obrotu środków odurzających

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

II. w 2004 roku w W., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z R. K., zgodnie z ustalonym podziałem ról, wbrew przepisom określonym w art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi w postaci kokainy, w ten sposób, że nabył od wymienionego trzykrotnie znaczną ilość wskazanego środka odurzającego w ilości nie mniejszej niż po 500 gram, łącznie 1500 gram, w celu dalszej odsprzedaży,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. oraz art. 12 k.k.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 czerwca 2009 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia Śródmieście zastosował wobec R. Ś. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania uznając, iż popełnienie przez podejrzanego zarzucanych mu przestępstw zostało z dużym prawdopodobieństwem potwierdzone zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Zważyć należy, iż do chwili obecnej nie wystąpiły żadne okoliczności uzasadniające uchylenie bądź zmianę stosowanego wobec podejrzanego środka zapobiegawczego.

Zebrany dotychczas w przedmiotowej sprawie w postępowaniu przygotowawczym materiał dowodowy, w szczególności w postaci wyników okazań, wyjaśnień współpodejrzanych, w tym m.in. R. K., A. Ż., wskazuje na duże prawdopodobieństwo, że podejrzanym dopuścił się popełnienia zarzucanych mu czynów.

Zważyć należy, iż czyny, których popełnienie zarzuca się podejrzanemu, związane są z działaniem w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, zajmującej się obrotem środkami odurzającymi. Zgodnie z utrwalonym

orzecznictwem, w postępowaniu przeciwko osobom działającym w zorganizowanej grupie przestępczej obawa matactwa jest realna z racji wzajemnych powiązań bądź zależności między członkami tej grupy. Specyfika powiązań istniejących w ramach zorganizowanych grup przestępczych, czyni uzasadnioną obawę przenoszenia tych relacji na kwestie procesowe związane z bytem procesu, a konkretnie jego zakłócaniem w sposób wskazany w przepisie art. 258 § 1 pkt 2 k.p.k. Wystarczy zatem, że dowody wskazują na tego typu powiązania przestępcze, by wniosek o uzasadnionej obawie matactwa mógł być z nich wyprowadzony w sposób uprawniony (por. postanowienie SA w Katowicach z dnia 5 maja 2006 roku, II AKz 281/06).

Nie przesądzając w żaden sposób o winie i sprawstwie podejrzanego – należy przy tym zważyć, iż prawdopodobieństwo popełnienia przez R. Ś. zarzucanych mu czynów, przy uwzględnieniu ich doniosłości, uzasadnia twierdzenie o realności wymierzenia podejrzanemu surowej kary pozbawienia wolności. Zaś dotychczasowa postawa podejrzanego w powiązaniu z wagą stawianych zarzutów uzasadnia przekonanie, iż R. Ś. przebywając na wolności może utrudniać prowadzone przeciwko niemu postępowanie karne, w szczególności może ukrywać się przed wymiarem sprawiedliwości.

Jednocześnie zaznaczyć należy, iż charakter sprawy (zarzut udziału w zorganizowanej grupie przestępczej), wzajemne powiązania poszczególnych podejrzanych, rodzą uzasadniającą obawę, że R. Ś. będąc na wolności mógłby w sposób niedozwolony wpływać na toczące się postępowanie, choćby poprzez nakłanianie wymienionych osób do składania korzystnych dla niego wyjaśnień czy zeznań, dążąc w ten sposób wręcz do zniwelowania roli jaką ewentualnie odegrał w zarzuconym mu procederze.

Te wszystkie powyżej wskazane okoliczności przemawiają za stwierdzeniem, że jedynie tymczasowe aresztowanie zabezpieczy prawidłowy tok postępowania w sprawie.

Z uwagi na wielość czynności procesowych, które należy jeszcze w sprawie wykonać, śledztwa nie zdołano ukończyć przed upływem terminu zastosowanego środka zapobiegawczego. W dalszym ciągu niezbędne jest przeprowadzenie kolejnych czynności procesowych w tym m.in. ustalenie i zatrzymanie kolejnych osób współdziałających z podejrzanym, przesłuchanie podejrzanych i uzupełnienie im zarzutów, przeprowadzenie konfrontacji, dokonanie przeszukań.

Nie zachodzą przy tym wobec podejrzanego okoliczności określone w art. 259 k.p.k., które uzasadniałyby odstąpienie od stosowania tymczasowego aresztowania.

Mając powyższe na uwadze, a nadto uwzględniając charakter i okoliczności sprawy, w szczególności wagę postawionych podejrzanemu zarzutów, konieczność przeprowadzenia jeszcze wielu czynności procesowych, przyjąć należy, iż jedynie przedłużenie stosowania wobec podejrzanego R. Ś. tymczasowego aresztowania pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania karnego. Wskazywane przez obrońcę podejrzanego nieizolacyjne środki zapobiegawcze w postaci dozoru policji, zakazu opuszczania kraju, jak również poręczenia majątkowego w kwocie 25.000 złotych, zważywszy na powyższe okoliczności, byłyby niewystarczające.

Mając powyższe na względzie orzeczono jak na wstępie.